Dosar nr. 1-281/2024
PIGD 1-24063855-15-1-12062024
(cauza penală nr. 2024150223)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

23 septembrie 2024 **municipiul Cahul**
Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorului Inga Gorlenco
Grefierului Vrancean Evelina, Daniela Jorovlea
Interpret Ivanov Raisa

Cu participarea:
Procurorului în Procuratura raionului Cahul Victor Todos
Apărătorului inculpatului, avocat Victoria Palencu

În lipsa:
Inculpatului Ivanov Ivan, care la data de 10.09.2024 a depus cerere de examinare în lipsă conform art. 321 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală

a judecat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuirea

Ivanov Ivan, originar *****și domiciliat în municipiul Cahul, *****, ucrainean, cetăţean al Republicii *****, studii medii incomplete, nesupus militar, concubinaj, date cu privire la dizabilitate nu sunt, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudecat, IDNP *****,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal,

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia.
Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 12 iunie 2024 și a fost examinată la data de 23 septembrie 2024
Procurorul în procuratura raionului Cahul, Todos Victor, în dezbaterile judiciare, a solicitat al recunoaște pe Ivanov Ivan vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (3) Cod penal și a-i aplica, pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Corpul delict, un CD-R, cu înregistrare video, a solicitat a-l păstra la materialele cauzei penale.
Apărătorul inculpatului, avocatul Victoria Palencu, în dezbateri judiciare, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Ivanov Ivan.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

Ivanov Ivan la data de 01 mai 2024, în perioada de timp de până la orele 00:35 minute, deținând permis de conducere cu nr. ***** la data de 14.03.2020, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate şi al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, încălcând prevederile art. 14 pct. 2) RCR potrivit căruia *Conducătorul de vehicol îi este interzis să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate care provoacă reducerea reacţiei şi îi afectează capacitatea de conducere*, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „**********” cu numărul de înmatriculare ***** *****pe care l-a condus pe strada ***** municipiul *****, fiind stopat, i-a fost propus de a fi supus testării alcooscopice cu aparatul „Drager”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, la care Ivanov Ivan a refuzat categoric încălcând pct. 11) lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Astfel, prin acţiunile sale Ivanov Ivan a săvârșit infracțiunea de *refuz a conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei* infracţiune prevăzută de art.264^1 alin.(3) Cod penal.

Procedura de examinare a cauzei penale.

În ședința de judecată, procurorul și apărătorul acestuia, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba de stat, motivând prin absența inculpatului Ivanov Ivan.

În acest context, în ședința de judecată, apărătorul Victoria Palencu a solicitat anexarea la materialele cauzei penale cererea din numele inculpatului Ivanov Ivan privind examinarea cauzei penale în lipsa în temeiul art. 321 Cod de procedură penală.

Fiind pusă la discuție cererea inculpatului, apărătorul Victoria Palencu a susținut cererea privind examinarea cauzei penale și a confirmat cererea.

Procurorul Victor Todos a fost de acord cu examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului.

Verificînd prevederile art. 321 Cod penal care prevede că (2) *Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul 3) când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanța constată existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o ședință precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important*, avînd în vedere faptul că apărătorul a contrasemnat cererea inculpatului, instanța de judecată a conchis că cererea cu nr. 14 460 din 10 septembrie 2024 întrunește condițiile art. 321 alin.(2) pct. 3) Cod penal și a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, cu participarea apărătorului ales, Victoria Palencu.

Relevantă este aici de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuși", „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată", acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

Poziția inculpatului.

Ca urmare a faptului că inculpatul Ivanov Ivan nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a fost în imposibilitate de al audia.

În cadrul examinării cauzei penale, procurorul a înaintat demers în conformitate cu prevederile art. 368 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală privind citirea declaraţiilor inculpatului la urmărirea penală.

Astfel, fiind date citire declarațiilor inculpatului Ivanov Ivan, consemnate în procesul verbal de audiere al bănuitului din data de 21.05.2024, ultimul a refuzat să facă declarații. /f.d.33/.

Probele acuzării administrate în cursul cercetării judecătorești.

De către partea acuzării au fost administrate următoarele probe susținerea acuzațiilor formulate în privința lui Ivanov Ivan.

Martorul acuzării Olteanu Alexandru a declarat în cadrul ședinței de judecată că pe Ivanov Ivan l-a cunoscut pe linia de serviciu. La data de 01.05.2024, aproximativ orele 00:30, fiind în serviciul de patrulare, de comun cu colegul Alexandrov Dumitru, cu autospeciala „Dacia Duster" MAI 9968 pe strada ***** a observat un mijloc de transport de model „*****" cu numere de *****, a hotărât de a-l stopa pentru verificare, la volan fiind cetățeanul Ivanov Ivan. Fiindu-i solicitat de a prezenta actele, a prezentat permis de conducere de origine *****și pașaportul tehnic al mijlocului de transport. Din discuția cu ultimul, s-a simțit miros specific de alcool din cavitatea bucală, respectiv a adus aparatul de tip Drager 6820 fiindu-i propus testarea la alcoolemie, ultimul din diferite pretexte se eschiva de la testare, aducându-i la cunoștință consecințele refuzului sau eschivarea și anume că i se va intenta un dosar penal. Constatând eschivarea inculpatului de la testare, s-au deplasat la autospeciala pentru a documenta cazul, la care cetățeanul Ivanov s-a urcat în mijlocul de transport personal, s-a deplasat în curtea blocului aproximativ 100 metri, ieșind din mașină, încuind-o și a fugit într-o direcție necunoscută. Ivanov Ivan a fost documentat pe eschivarea de la testare. Faptul documentării inculpatului a fost înregistrat video. Momentul deplasării unității de transport a fost fixat de video registratorul de la autospeciala, iar momentul propunerii testării, de către colegul său cu body camera. La momentul când explica inculpatului despre consecințele eschivării de la testare, inculpatul nu le atrăgea atenția, vorbea la telefon sși le-a spus că vrea la wc. I-a comunicat că poate merge la veceu după ce va fi testat. A vorbit cu inculpatul în limba rusă. Inculpatul în mașină mai era cu o persoană care nu a documentat-o și nu a identificat-o. În momentul când i s-a explicat drepturile inculpatului, acea persoană era la momentul de față acolo. Nu ține minte dacă inculpatul a refuzat prelevarea mostrelor de sânge. Acțiunea a avut loc lângă blocul de pe strada *****. Ambii au fost împuterniciți să efectueze testarea. Inculpatul s-a refuzat și s-a eschivat de la testare, dar mai mult s-a eschivat.

Martorul acuzării Alexandrov Dumitru a declarat în cadrul ședinței de judecată că pe Ivanov Ivan, l-a cunoscut pe linia de serviciu. La data de 01.05.2024, a fost implicat în serviciul patrulare, cu colegul Olteanu Alexandru, cu automobilul de serviciu „Dacia Duster" MAI 9968. Aproximativ la orele 00:31, în mun. ***** strada *****, fiind stopat mijlocul de transport „*****" cu nr. de înmatriculare de origine *****, în timpul controlului actelor, de la cetățeanul Ivanov Ivan s-a simțit miros specific de alcool, fiind propus testul de alcoolemie acesta a refuzat. Faptul propunerii de testare a fost filmat. Ivanov nu a declarat de ce refuză să fie testat. Nu ține minte la ce oră a început filmarea, deoarece nu este un caz deosebit să îl țină minte. La ora 00:31 a stopat persona. Nu ține minte la ce oră a început filmarea. Cu inculpatul a discutat și în limba de stat și în limba rusă. Colegul a propus testarea, colegul a arătat aparatul Drager ca în toate cazurile. Nu ține minte dacă inculpatul a refuzat sau a declarat că vrea la veceu. Nu ține minte dacă mai era în autoturism cineva dar îi pare că era încă o persoană. Nu ține minte dacă persoana respectivă a fost prezentă atunci când colegul său explica drepturile.

Martorul apărării Axenti Maxim, a declarat în cadrul ședinței de judecată că, îl cunoaște pe inculpat, nu sunt rude. La data de 31.04.2024, s-a întâlnit cu inculpatul, au jucat fotbal, apoi au plecat și au servit un cvas, stătea într-o parte și nu au văzut cine și ce servește. În local au stat timp de o oră jumate, nu-și aduce aminte dacă Ivanov Ivan a servit alcool. Din local au plecat împreună, cu mașina lui Ivanov Ivan. În acea seară au fost stopați de către colaboratorii de poliție, pe strada Polițiștii vorbeau în limba de stat. Ivanov Ivan nu cunoaște limba de stat. Din câte își amintește, i s-a propus inculpatului testarea, dar Ivanov Ivan unde a înțeles unde nu. Ulterior pe Ivanov le-a spus că îl doare burta, Ivanov s-a dat într-o parte și colaboratorii au crezut că el a fugit. Își amintește că inculpatul a spus că vrea să facă testat, dar prin prelevarea mostrelor de sânge, deoarece nu are încredere în aparatul de tip Drager. Inculpatul nu se înțelegea cu polițiștii. Crede că Ivanov a comunicat polițiștilor că vrea la veceu. Discuția lor cu colaboratorii a durat timp de 20 de minute. Nu cunoaște dacă s-a întocmit careva acte la fața locului, mașina din câte cunoaște nu a fost ridicată de la fața locului. Nu ține minte dacă colaboratorii l-au preîntâmpinat pe Ivanov despre consecințele refuzului de la testare.

Proces-verbal privind consemnarea celor constatate din 01 mai 2024, pe faptul că la data de 01 mai 2024 Ivanov Ivan conducînd mijlocul de transport de model „**********" cu numerele de înmatriculare ***** *****pe strada ***** mun. ***** i-a fost propus de a fi supus testări alcoolscopice la care acesta s-a eschivat. /f.d.03/.

Proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 01.05.2024. /f.d.06/.

Ordonanță și proces verbal de ridicare din data de 01.05.2024, prin care a fost ridicat de la Olteanu Alexandru un CD-R cu înregistrări video cu momentul stopării și testării lui Ivanov Ivan. /f.d.21-22/.

Proces verbal de examinare din 17.05.2024, prin care au fost examinate înregistrările video a momentului stopării și testării lui Ivanov Ivan./f.d.23-26/.

Aprecierea instanței de judecată.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost*

lichidate şi apreciate în modul corespunzător. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, *concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.*

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparţine părţii acuzării.

Legea procesual-penală stabileşte că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează că, principiul prezumţiei de nevinovăţie impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcţiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârşit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate.

În plus, acuzarea are obligaţia de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzaţii i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să îşi pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător – şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declaraţie de vinovăţie (Barberà, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97).

Prezumţia de nevinovăţie este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, *probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar conform dispoziţiei art. 100 alin. (4), toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*

În temeiul prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.*

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza

hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Instanța apreciază că probele enumerate supra, în ansamblu, confirmă vinovăția Ivanov Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Codul penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil asupra faptului că inculpatul a comis infracțiunea imputată.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţa de judecată în sarcina inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.*

Alineatul (3) al aceluiaşi articol *stabileşte că organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.*

Instanța de judecată remarcă că în privința inculpatului Ivanov Ivan a fost pornită urmărirea penală şi derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoştinţă atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzaţia, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptei săvârşite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În conformitate cu art.51 din Codul Penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.*

Conform art.52 alin.(1) din Codul Penal *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.*

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod Penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

În sensul art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală prevede că *instanța hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedința de judecată.*

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1-4 Cod de procedură penală, *trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea*

consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Analizând declarațiile martorilor, în raport cu probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal, a fost dovedită.

Standardul dincolo de orice îndoială rezonabilă (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar a fost inculpatul Ivanov Ivan.

Prin urmare, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Ivanov Ivan pe componența de infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal a fost corect calificată după indicii calificativi: *Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*.

Instanța apreciază că, fapta inculpatului, care, fiind conducător al mijlocului de transport, s-a refuzat de la testarea alcoolscopică, se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal.

În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 296 din 16.04.2009, prin *testare alcoolscopică se înţelege acţiunile lucrătorului de poliţie sau ale altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi a naturii ei se înţelege complexul de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii, ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate. Cât priveşte noţiunea recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, potrivit aceleiaşi prevederi normative, analiza de laborator reprezintă investigaţia de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, a prezenţei drogurilor şi/sau a altor substanţe ce provoacă ebrietate. Aşadar, scopul imediat al recoltării probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei se exprimă în efectuarea analizei de laborator.*

Potrivit art. 23 alin. (3) lit. b) al Legii privind siguranţa traficului rutier, se stabileşte că *conducătorul de autovehicul este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice*

în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009 și anume, pct.11) lit. j) *Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.*

În asemenea condiţii, instanţa de judecată apreciază ca fiind corect încadrate acţiunile inculpatului Ivanov Ivan, în baza art. 264^1 alin.(3) Cod penal, după indicii calificativi: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.*

Astfel, în şedinţa de judecată, s-a constatat cu certitudine că, prin acţiunile sale, inculpatul, a atentat la *obiectul juridic principal* al infracţiunii de art.264^1 alin.(3) Cod penal, care-l constituie relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza de la testarea alcooloscopică.

Infracţiunea prevăzută la art.264^1 alin.(3) din Codul penal, se caracterizează prin intenţie directă. Astfel, inculpatul Ivanov Ivan îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale şi dorește să-şi exprime *refuzul la testarea alcooloscopică.*

Latura obiectivă a infracțiunii examinate se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată, după caz, în acțiune sau inacțiune. Prin urmare, fapta comisă a constatat în acțiunea manifestată prin refuzul conducătorului mijlocului transport Ivanov Ivan de la testarea alcooscopică.

Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ. În esență, toate cele trei modalități se reduc la respingerea - expresă sau tacită - a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical. Variază doar nuanțele în care se realizează această respingere: refuzul presupune respingerea expresă; împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită. În care anume modalitate din cele trei s-a realizat fapta prejudiciabilă, poate fi luat în considerație la individualizarea pedepsei.

Infracțiunea în cauză este una formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

*Sub aspectul laturii subiectiv*e, fapta comisă s-a caracterizat a fi comisă cu intenție directă, motivul exprimându-se în superficialitatea manifestată de către inculpatul Ivanov Ivan, în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Reieșind din actul de identitate al inculpatului, se atestă că Ivanov Ivan, născut la *****, este subiect al infracţiunii prevăzute la art. 264^1 alin.(3). Or, subiectul infracţiunii specificate la este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârşirii infracţiunii, a atins vârsta de 16 ani, având calitatea specială de conducător al autovehiculului, iar, la materialele cauzei penale a fost anexat permisul de conducere eliberat pe numele Ivanov Ivan.

Versiunea apărării în cadrul ședinței de judecată precum că inculpatul nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii incriminate, urmează a fi apreciată critic și fără suport probatoriu, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care la materialele dosarului sunt anexate suficiente probe pertinente și concludente, care

demonstrează cu certitudine vina acesteia în comiterea infracțiunii imputate, inclusiv proba video, anexată în calitate de corp delict la dosar.

Argumentul apărării că învinuirea adusă lui Ivanov Ivan precum că *ultimul a comis infracțiunea la data de 01 mai 2024 în perioada de timp pînă la orele 00.35, nu este probată prin actele dosarului penal, dar fiind faptul că potrivit probelor materiale, se confirmă că inculpatul a fost stopat la data de 30 aprilie 2024*, instanța îl respinge ca fiind neîntemeiat și aici reține argumentul procurorului care a menționat că Ivanov Ivan a fost stopat la data de 30 aprilie 2024, în jurul orelor 00.00, dar infracțiunea de refuz a conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, infracţiune prevăzută de art.264[1] alin.(3) Cod penal a fost comisă la data de 01 mai 2024 în perioada de timp pînă la orele 00.35.

Cu referire la argumentul apărării precum că *în privința martorilor acuzării, care sunt colaboratorii de poliție, nu au fost prezentate probe privind instruirea la cursul de testare cu aparatul de tip Drager*, instanța de judecată menționează că în cursul examinării cauzei penale apărarea nu a prezentat probe care să indice faptul că martorii acuzării nu au fost instruiți să utilizeze testarea cu aparatul de tip Drager, mai mult Certificatului cu nr. 34/17-7447 din 08.04.2023, anexat la fila dosarului nr. 8 al dosarului penal, eliberat de Inspectoratul General al Poliției indică că, Olteanu Alexandru a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și a aparatajului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1139/2003, Instrucțiunile privind modul de exploatare și de testare alcoolscopică cu mijloace tehnice de tip „Drager 6810", „Drager 6820" și „Drager 7510", este admis la utilizarea acestora în procesul de stabilire concentrației de alcool/etanol în aerul expirat de persoana testată.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și pct. 4 al Ordinului Ministerului Economiei nr. 104 din 08.06.2015 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PNL 5-02:2015 indică că *Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810", pentru executarea măsurărilor şi înregistrărilor concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate se admite persoane cu instruire corespunzătoare şi autorizate în modul stabilit (colaboratorii de poliție, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei" și alții), pentru exploatarea corectă a mijloacelor de măsurare utilizate la efectuarea măsurărilor în cauză, cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare.*

În conformitate cu art.1 din Legea nr.713-XV din 06.12.2001 privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanţe psihotrope, „*controlul treziei* - acţiuni şi procedee cu caracter medical efectuate în scopul prevenirii şi evitării conducerii mijloacelor de transport de către conducătorii auto în stare de ebrietate sau în urma agravării sănătăţii acestora; ***inspector al controlului treziei*** **- persoană instruită în ceea ce priveşte modul de efectuare a controlului treziei şi învestită cu acest drept**; *testare alcoolscopică* – acțiuni ale lucrătorului de poliție sau ale unei alte persoane abilitate, instruită în mod corespunzător de către instituția medicală competentă, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoana testată, fără a stabili starea de ebrietate și natura ei, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.

Conform art.7 alin. (2), (4), (7) din Legea nr.713 din 06 decembrie 2001, *Instituţia MedicoSanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie va pregăti contra plată inspectori ai controlului treziei. (4) Starea de ebrietate a conducătorilor mijloacelor de*

transport se confirmă în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, inclusiv testarea. (7) Pentru constatarea faptului conducerii mijlocului de transport sub influenţa alcoolului, ***colaboratorul poliţiei rutiere va efectua testarea alcoolscopică****.*

În continuare se reține că, Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009, este elaborat în scopul implementării în practică a Legii nr.713 din 06.12.2001 privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanţe psihotrope, și stabilește expres temeiurile pentru efectuarea testării alcoolscopice, precum și persoanele care se supun testării alcoolscopice, acestea fiind doar conducătorii de vehicule.

Astfel, pct.2 al acestui Regulament indică, că *testarea alcoolscopică – acţiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic*. Pct.9 din același Regulament prevede că, *testarea alcoolscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajaţii Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, lucrătorii medicali, inspectorii „controlului treziei" şi alţii), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucţiunile aprobate în acest sens.*

În baza Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.45 din 19.02.2010 Despre aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea şi desfăşurarea activității de supraveghere a traficului rutier și Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice, *angajații poliției rutiere sunt antrenați în activitatea de supraveghere a traficului rutier, având dreptul de a constata fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, iar acțiunile de constatare cuprind în mod obligatoriu efectuarea testării alcoolscopice.*

În Ordinele Ministerului Afacerilor Interne nr.22 din 18.01.2019 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-06:2018 Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 7510; nr.23 din 18.01.2019 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-05:2018 *Măsurarea concentraţiei de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentraţiei de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6820 este specificat că, accesul la analizor este permis doar persoanelor instruite, ce deţin Certificat de competenţă, emis de persoanele responsabile, atestate în calitate de formatori de către reprezentantul oficial al producătorului analizorului. Atestarea operatorilor se efectuează anual în baza instrucţiunii de utilizare a analizorului, a prezentului document normativ, precum şi în baza aplicaţiilor practice cu acesta. Conducătorul/şeful subdiviziunii, din care face parte formatorul, eliberează fiecărui operator instruit, în baza unui test susţinut de acesta, Certificat de competenţă de model stabilit. Operatorii care execută măsurările şi înregistrările concentraţiei de etanol în aerul expirat sunt instruiţi în modul stabilit şi respectă cerinţele prevăzute de Hotărîrea Guvernului nr.1139/2003.*

Cu referire la argumentul apărării precum că inculpatul nu s-a eschivat de la testare, dar a solicitat prelevarea probelor de sînge, instanța îl respinge ca fiind neîntemeiat, or, din probele materiale nu rezultă că inculpatul ar fi solicitat colaboratorilor de poliție că dorește prelevarea probelor de sînge, fiind evidentă acțiunea de refuz de la testare.

Astfel, conform pct. 5 lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009, inculpatul face parte din categoria de persoane obligate să se supună testării alcoolscopice, deoarece a fost bănuit de consum de alcool, iar potrivit pct. 13 al Regulamentului *Persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.*

La fel, instanța respinge argumentul apărării precum că la materialele cauzei penale lipsește Procesul-verbal de refuz al testării pe numele inculpatului, dat fiind faptul că la materialele cauzei penale, fila dosarului nr. 6 este anexat Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din data de 01.05.2024, potrivit căruia au fost consemnate toate circumstanțele constatate de către Alexandrov Dumitru la etapa de constatare a faptei.

Instanța respinge și argumentul apărării precum că *inculpatul nu a fost asigurat cu un interpret la etapa de stopare a mijlocului de transport, ultimul fiind cetățean al *****și nu sunt probe că inculpatul a fost informat despre consecințele refuzului de la testare alcoolscopică, în limba pe care o posedă*, or, din prova video, este evident faptul că martorii acuzării au discutat cu inculpatul în limba rusă, limbă pe care o posedă inculpatul, în limba rusă i-a fost explicat consecinţele refuzului de la testare, fiind adus la cunoştinţă că acţiunile acestuia se încadrează în refuz de la testare cu aparatul de tip Drager sau eschivare de la procedura de testare.

Sintetizând probele cercetate în ședința de judecată, la care au participat în egală măsură atît partea acuzării cît și partea apărării, instanța de judecată reține ca fapt constatat refuzul inculpatului Ivanov Ivan în calitate de conducător al mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.

Art. 264[1] alin.(3) Cod penal stabilește răspundere pentru conducătorul mijlocului de transport, în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice, în cadrul acestui examen medical.

Obligaţia enunţată reiese din dispozițiile art. 33 alin.(3) lit. c) al Legii privind siguranţa traficului rutier și dispoziția pct.11, lit. j) din Regulamentul circulației rutiere potrivit cărora, *conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi a examenului medical de recoltare a probelor biologice, în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.*

În aceeași ordine de idei, instanța reține că acțiunile lui Ivanov se confirmă direct prin declarațiile martorului acuzării Alexandrov Dumitru care a declarat în cadrul ședinței de judecată că: *,,La data de 01.05.2024, aproximativ orele 00:30, fiind în serviciul de patrulare, de comun cu colegul Alexandrov Dumitru, cu autospeciala ,,Dacia Duster" MAI 9968 pe strada ***** a observat un mijloc de transport de model ,,*****" cu numere de *****, a hotărât de a-l stopa pentru verificare, la volan fiind cetățeanul Ivanov Ivan. Fiindu-i solicitat de a prezenta actele, a prezentat permis de conducere de origine *****și paşaportul tehnic al mijlocului de transport. Din discuția cu ultimul, s-a simțit miros specific de alcool din cavitatea bucală, respectiv a adus aparatul de tip Drager 6820 fiindu-i propus testarea la alcoolemie, ultimul din diferite pretexte se eschiva de la testare, aducându-i la cunoștință consecințele refuzului sau eschivarea și anume că i se va intenta un dosar penal. Constatând eschivarea inculpatului de la testare, s-au deplasat*

*la autospeciala pentru a documenta cazul, la care cetățeanul Ivanov s-a urcat în mijlocul de transport personal, s-a deplasat în curtea blocului aproximativ 100 metri, ieșind din mașină, încuind-o și a fugit într-o direcție necunoscută. Ivanov Ivan a fost documentat pe eschivarea de la testare. Faptul documentării inculpatului a fost înregistrat video. Momentul deplasării unității de transport a fost fixat de video registratorul de la autospeciala, iar momentul propunerii testării, de către colegul său cu body camera. La momentul când explica inculpatului despre consecințele eschivării de la testare, inculpatul nu le atrăgea atenția, vorbea la telefon sși le-a spus că vrea la wc. I-a comunicat că poate merge la veceu după ce va fi testat. A vorbit cu inculpatul în limba rusă. Inculpatul în mașină mai era cu o persoană care nu a documentat-o și nu a identificat-o. În momentul când i s-a explicat drepturile inculpatului, acea persoană era la momentul de față acolo. Nu ține minte dacă inculpatul a refuzat prelevarea mostrelor de sânge. Acțiunea a avut loc lângă blocul de pe strada *****. Ambii au fost împuterniciți să efectueze testarea. Inculpatul s-a refuzat și s-a eschivat de la testare, dar mai mult s-a eschivat"* cît și ale martorului Alexandrov Dumitru care a declarat în cadrul ședinței de judecată că: *„La data de 01.05.2024, a fost implicat în serviciul patrulare, cu colegul Olteanu Alexandru, cu automobilul de serviciu „Dacia Duster" MAI 9968. Aproximativ la orele 00:31, în mun. ***** strada *****, fiind stopat mijlocul de transport „*****" cu nr. de înmatriculare de origine *****, în timpul controlului actelor, de la cetățeanul Ivanov Ivan s-a simțit miros specific de alcool, fiind propus testul de alcoolemie acesta a refuzat. Faptul propunerii de testare a fost filmat. Ivanov nu a declarat de ce refuză să fie testat. Nu ține minte la ce oră a început filmarea, deoarece nu este un caz deosebit să îl țină minte. La ora 00:31 a stopat persona. Nu ține minte la ce oră a început filmarea. Cu inculpatul a discutat și în limba de stat și în limba rusă. Colegul a propus testarea, colegul a arătat aparatul Drager ca în toate cazurile. Nu ține minte dacă inculpatul a refuzat sau a declarat că vrea la veceu. Nu ține minte dacă mai era în autoturism cineva dar îi pare că era încă o persoană. Nu ține minte dacă persoana respectivă a fost prezentă atunci când colegul său explica drepturile„.*

Incontestabil este demonstrată vinovăția lui Ivanov Ivan și prin înregistrarea video vizualizată în cadrul ședinței de judecată, trecută pe un DVD+R cu 4 fișiere video, recunoscut în calitate de corp delict prin Ordonanța organului de urmărire penală din 17 mai 2024 anexat la cauza penală, din imaginile căreia se poate observa comportamentul lui Ivanov Ivan, acțiunile colaboratorilor INSP al BP Sud care i-au propus testarea alcooscopică lui Ivanov Ivan, i-au explicat drepturile și consecințele în caz de refuz sau eschivare de la testarea alscooscopică, cu toate acestea, inculpatul de-și a cunoscut consecințele a refuzat.

Astfel, în fișierul cu nr. 1, cu o durată de 1 minut, se vede clar cum *se deplasează automobilul de serviciu pe traseu cu semnalul sonor și girofarele și stopează automobilul de model „**********" cu numărul de înmatriculare ***** *****. Conducătorul auto nu se oprește la semnalul sonor și a girofarului conectat a automobilului de poliție și continua manevra într-o curte a blocului locativ, în secunda 50, din mijlocul de transport de model **********" cu numărul de înmatriculare ***** *****coboară din automobil Ivanov Ivan. Agenții constatatori coboară din mașina specială, și se apropie de șoferul auto.*

În fișierul cu nr. 2, se vede cum *colaboratorii de poliție discută cu Ivanov Ivan, el înmânează careva acte apoi agentul se întoarce și se duce spre automobilul de serviciu.*

În fișierul cu nr. 3, se vede cum, *agentul constatator deschide geanta neagră în care se află testul Drager, el i-a o fiolă sigilată, aparatul Drager și se apropie de Ivanov Ivan care îi înmânează fiola și să efectueze testul, el se dă într-o parte. Se observă cum agentul discută cu cet. Ivanov Ivan.*

În fișierul cu nr. 4, se vede cum, *lui Ivanov Ivan îi este explicat că în caz de refuz este dosar penal. El este cu telefonul în mână, în care comunică că doreşte la veceu, la fel îi este explicat aparatul drager şi în caz de refuz se va porni dosar penal. Este întrebat dacă va sufla în aparat, în care el răspunde că ,,nu".*

Astfel, instanța de judecată indică că materialul probator administrat de către organul de urmărire penală este unul suficient pentru a stabili vinovăția lui Ivanov Ivan în comiterea infracțiunii.

Instanța de judecată, notează că nu a stabilit careva circumstanțe de a pune la îndoială declarațiile martorilor acuzării, care au dat declarații din poziția reprezentanților statului care au misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Respectiv în susţinerea poziţiei enunțate instanţa reţine că în şedinţa de judecată a fost stabilit cu certitudine, că inculpatul Ivanov Ivan a săvârșit infracţiunea imputată, iar obiecţiile părţii apărării la caz nu sunt bazate nici pe un suport juridic, aceasta fiind o modalitate de eschivare a inculpatului de la răspundere penală şi fiind totodată în contradicție cu probele prezentate şi examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința de judecată, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Pe acest punct de analiză, instanța de judecată reiterează că motivele și circumstanțele invocate de către apărătorul inculpatului, în cadrul ședinței de judecată, denotă doar o intenție directă de evitare a pedepsei meritate pentru infracțiunea comisă, având o conotație de inducere a instanței judecătorești în eroare asupra circumstanțelor comiterii faptei infracționale și nemijlocit răspunderii penale.

Deși apărarea a negat constant săvârșirea faptei în ședința de judecată, susținerea acesteia nu are suport probatoriu. Simpla afirmație a stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe de necombătut. Prezumția de nevinovăție a inculpatului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Reieșind din toate aceste probe, instanța apreciază că situaţia de fapt este stabilită în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situaţiei de fapt reţinute și sunt îndeplinite în cauză condiţiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracţiunii ce i se reţine în sarcină.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Ivanov Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal. Prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Ivanov Ivan la răspundere penală.

Individualizarea pedepsei inculpatului.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În acelaşi rând, instanța de judecată menționează că, conform art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului Cod. Aşadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancţiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice şi prevederile Părţii generale a Codului penal, în special a dispoziţiilor art. 90 Cod penal.*

Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia *natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie, de asemenea, să fie proporţională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia.*

Astfel, instanța mai menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiţionat aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracțiunii cât și după aceasta, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii.

La examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că circumstanțe atenuante în baza art. 76 din Codul penal, nu au fost stabilite_În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului care, anterior a fost judecat /f.d.35, 36, 37/, potrivit cazierului contravențional, a fost atras la răspundere contravențională o dată /f.d.38/, la evidenţa medicilor narcolog şi psihiatru nu se află /f.d.41, 42/.

Fapta săvârșită de Ivanov Ivan prevăzută la art. 264^1 alin.(3) din Codul penal se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar raportat la prevederile art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de reeducare socială a inculpatului, luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune o infracțiune ușoară, este la prima abatere de la legea penală, apreciind circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracțiunii, reieșind din limita prevăzută de pedeapsa infracțiunii constatate instanța consideră că în privința acestuia, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 /două sute patruzeci/ ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Subsidiar instanța conchide că pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este o garanție că va fi executată de către inculpat, începând cu data luării la evidență de către organul competent, or sancțiunea menționată este unica dictată de norma penală incriminată inculpatului în partea specială a Codului penal.

Referitor la aplicarea pedepsei complementare instanța de judecată remarcă că, legiuitorul nu întâmplător pentru această infracțiune a stabilit în calitate de pedeapsă anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind ponderea infracțiunilor cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate ceea ce provoacă un număr mare de accidente ca consecință a prevăzut în calitate de pedeapsă complementară privarea de dreptul special.

Ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța consideră că corectarea și reeducarea lui Ivanov Ivan este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de judecată explică lui Ivanov Ivan că potrivit art. 67 alin. (3) din Codul penal *În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.*

În conformitate cu art. 21^1 alin. (3) Legea privind siguranța traficului rutier, *organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităților competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.*

Astfel din motiv că inculpatului, i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, la rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei complementare aplicate inculpatului Ivanov Ivan, privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Cu referire la corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.*

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) Cod de procedură penală *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte.*

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, *în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, potrivit pct. 5), documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.*

În temeiul Ordonanţei de recunoaştere şi anexare a corpurilor delicte din 31 octombrie 2023 a fost recunoscut în calitate de corp delict un disc DVD-R, cu 4 fișiere video, împachetat în pachetul nr. 1. /f.d.26/.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, corpul delict, recunoscut în temeiul Ordonanţei de recunoaştere şi anexare a corpurilor delicte din 17 mai 2024 un disc DVD-R, cu 4 fișiere video, împachetat în pachet nr. 1, când sentința devine definitivă, a păstra la materialele cauzei penale.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 384-385, 392-395 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște Ivanov Ivan, vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal și i se aplică pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 /două sute patruzeci/ ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se informează Ivanov Ivan, despre obligaţia acestuia de a se prezenta la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul ei, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe, în vederea executării pedepsei aplicate.

Se explică inculpatului Ivanov Ivan, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Copia prezentei sentințe, la rămânerea definitivă, urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei complementare aplicate inculpatului Ivanov Ivan privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, corpul delict, recunoscut în temeiul Ordonanţei de recunoaştere şi anexare a corpurilor delicte din 17 mai 2024 un disc DVD-R, cu 4 fișiere video, împachetat în pachet nr. 1, când sentința devine definitivă, a păstra la materialele cauzei penale.

Sentinţa este cu drept de recurs în Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Inga Gorlenco**